

STANOVISKO
generálneho prokurátora Slovenskej republiky
podľa § 10 odsek 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre

z 2. júna 2005

k aplikácii ustanovenia § 425 odsek 2 Trestného poriadku

Vyhodnotenie výsledkov právnej pomoci zaslaných z cudziny na základe dožiadania o právnu pomoc vypracovaného prokurátorom v zmysle § 425 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku, je úlohou toho prokurátora, ktorý rozhodol o nevyhnutnosti vykonania procesných úkonov v cudzine prostredníctvom dožiadania o právnu pomoc. Na tento účel príslušný prokurátor zabezpečuje preklad výsledkov právnej pomoci z cudzieho jazyka do slovenského jazyka.

O d ô v o d n e n i e

Pri preverke práce okresných a krajských prokuratúr na úseku vybavovania dožiadaní o právnu pomoc do cudziny vykonanej v mesiaci november 2004 previerkovou skupinou generálnej prokuratúry boli zistené rozdiely v aplikačnej praxi jednotlivých prokuratúr pri vyhodnocovaní výsledkov právnych pomoci z cudziny a zabezpečovaní ich prekladov do slovenského jazyka.

V niektorých okresoch zabezpečujú preklady výsledkov právnej pomoci do slovenského jazyka vyšetrovatelia, prípadne aj policajné orgány, a v niektorých okresoch preklady zabezpečujú prokurátori.

Trestný poriadok, a ani iný právny predpis, priamo rigorózne nestanovuje, ktorý z orgánov činných v trestnom konaní je povinný zabezpečovať preklad výsledkov právnej pomoci do slovenského jazyka.

Aj preto vyššie konštatovaný stav nie je možné považovať za nezákonný, pričom je potrebné uviesť, že tento stav je výsledkom dlhodobo zaužívanej praxe v jednotlivých okresoch, resp. krajoch Slovenskej republiky.

Z hľadiska dosiahnutia vyššej efektivity využitia inštitútu dožiadania o právnu pomoc do cudziny, a to najmä z hľadiska posúdenia kvality a úplnosti úkonov vykonaných v rámci právnej pomoci v cudzine, ako aj z hľadiska možnosti jej prípadného doplnenia, čo môže mať relevantný vplyv na celkovú kvalitu a rýchlosť

trestného konania, je účelné, aby preklad výsledkov právnej pomoci zabezpečil a následne aj vyhodnotil prokurátor.

Vyslovenie takéhoto záveru je možné oprieť o nasledujúce argumenty:

Vykonanie úkonov právnej pomoci vo väčšine prípadov iniciuje vyšetrovateľ alebo policajný orgán tým, že v súlade s ustanovením § 425 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku predloží prokurátorovi podnet na vypracovanie dožiadania o právnu pomoc.

V tej súvislosti je potrebné poznamenať, že prokurátor môže vypracovať dožiadanie o právnu pomoc aj bez takéhoto podnetu.

Samotné dožiadanie o právnu pomoc vyhotovuje príslušný prokurátor, ktorý najprv vyhodnotí podnet vyšetrovateľa alebo policajného orgánu a následne rozhodne o tom, či podnetom navrhovaný postup je vzhľadom na danú dôkaznú situáciu potrebný, a v akom rozsahu.

Dožiadanie o právnu pomoc do cudziny je preto potrebné považovať za procesný postup prokurátora, ktorý formuláciou dožiadania podľa vlastného zváženia všetkých okolností konkrétnej trestnej veci vymedzí jeho obsah, ktorý môže byť diametrálne odlišný od podnetu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu.

V nadväznosti na to je možné konštatovať, že žiadateľom a zodpovedným (justičným) orgánom za rozsah a obsah dožiadania o právnu pomoc do cudziny je výhradne prokurátor, ktorý rozhodol o nevyhnutnosti vykonania konkrétneho procesného úkonu v cudzine.

Vychádzajúc z uvedeného je na mieste, aby sám prokurátor, ktorý rozhodol o vypracovaní dožiadania o právnu pomoc do cudziny, vyhodnotil po obdržaní výsledkov právnej pomoci to, či táto bola poskytnutá v požadovanom rozsahu a kvalite, aby prípadne mohol obratom požiadať o doplnenie právnej pomoci vykonaním ďalších procesných úkonov.

Na tomto základe sa potom javí byť plne odôvodnené i účelné, aby preklad výsledkov právnej pomoci zabezpečoval prokurátor, ktorý o vykonanie právnej pomoci žiadal.

Toto stanovisko nadobúda záväznosť od 1. júla 2005.

JUDr. Dobroslav Trnka
generálny prokurátor
Slovenskej republiky